

ACONTECIMENTOS SOCIAIS DA COMUNIDADE

A partir de 1º de janeiro até 31 de março de 1982

BATISMOS - Com alegria registramos os nomes das crianças batizadas.

- 1.- DANILO GEORGE, filho de Jorge Hovhannes Arakelian e de Vera Lúcia Macário Arakelian.
- 2.- HENRI, filho de Hovnan Ustabachian e de Rose Marie Mouradian.
- 3.- RAFAEL, filho de Samuel Klatchoian e de Denise Assenção Klatchoian.
- 4.- ANA CAROLINA, filha de Paulo Roberto Terzian e de Lucy Bernardes Terzian.
- 5.- MARIA LUCIA, filha de Hamparsum Nazar Arakelian e de Khatun Kahfedjian.

NOIVADO - Parabenizamos o noivado de nossos jovens:

Paulo Antônio Scheremeta e Cristina Kherlakian 03/01/82

CASAMENTOS - Uniram-se com Sacramento do Matrimônio nossos jovens:

1.- Edson Bettencourt	e Rosani Kassardjian	09/01/82
2.- Eduardo Tadeu Boghossian	e Cristina Muro Borba	22/01/82
3.- Antônio Baboghlian	e Maria Helena da Silva	23/01/82
4.- Minas José Maldjian	e Telma Santana Azevedo	20/03/82

FALECIMENTOS - Manifestamos nosso profundo pesar aos familiares de nossos falecidos.

- 1.- Georges Fouad Kherlakian 25-01-82
- 2.- Youssef Fernezlian 28-01-82
- 3.- Paulo Janikian 07-02-82
- 4.- Marie Louise Oundjian 25-02-82

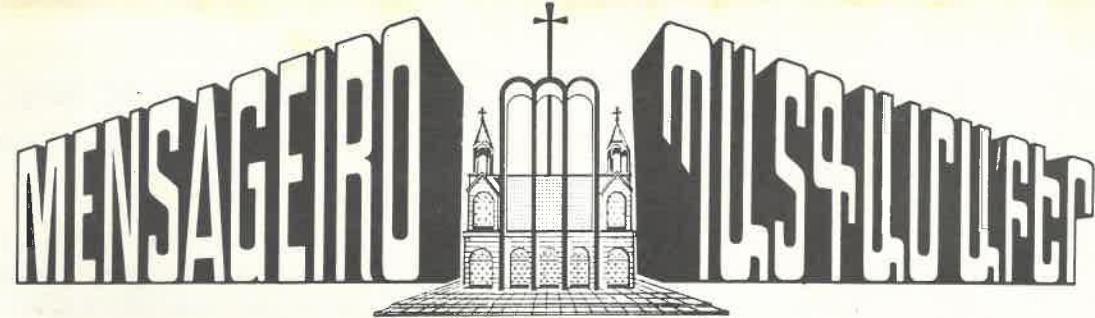
PRIMEIRA EUCARISTIA

Já teve inicio o preparo das crianças para receberem a Primeira Eucaristia. Invocamos aos nossos fieis que tragam e inscrevam o quanto antes possível, seus filhos para que em fins de novembro ou princípios de dezembro eles estejam espiritualmente aptos para receber JESUS em seus corações.

NOSSA ESCOLA DOMINICAL

Comunicamos aos nossos prezados irmãos que desde o dia 14 de março teve início a Escola Dominical.

A Escola Dominical têm início às 9,00 hrs. e término às 12,00.

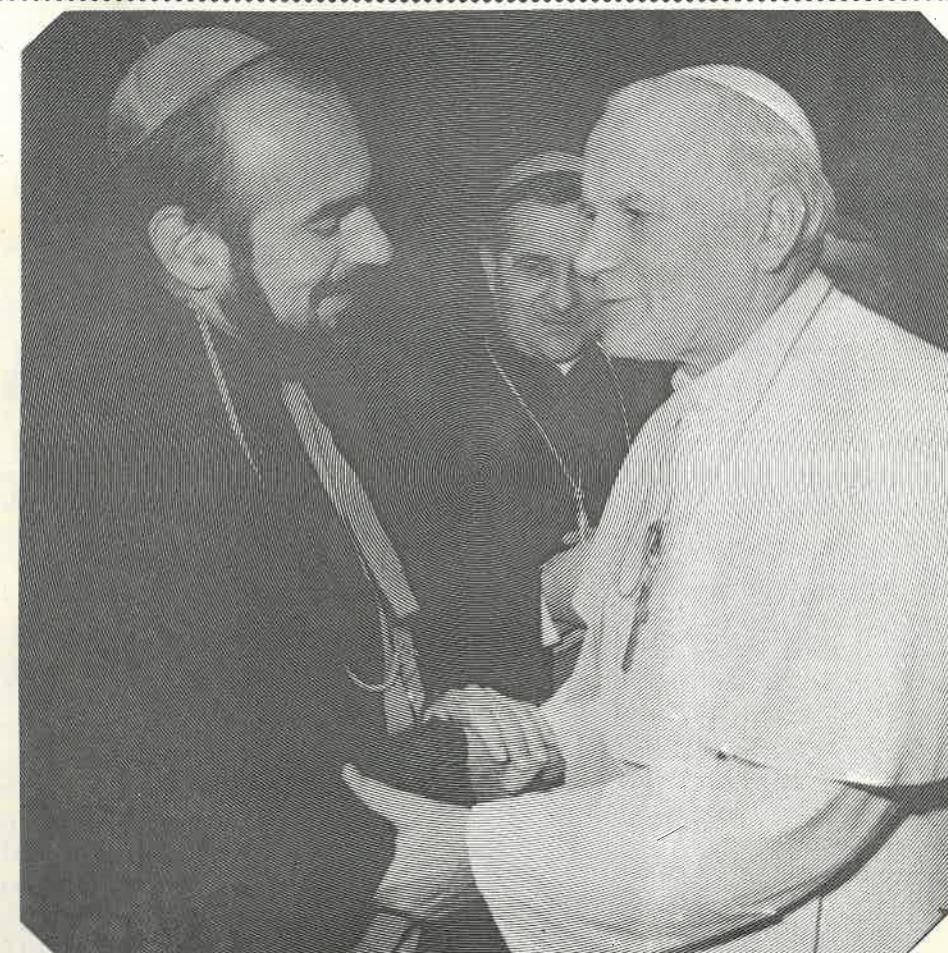
BOLETIM DA PARÓQUIA ARMÊNIA CATÓLICA

SÃO PAULO-BRASIL

ANO I

Nº 4

JAN/FEV/MARÇO 1982

DOM VARTAN BOGHOSIAN COM O PAPA JOÃO PAULO II

O NOSSO EXARCA ESCREVE

B. Aires, 30 de março de 1982

... Recebi, dias atrás, carta do Pe. João Teyrouzian com a grata notícia que conseguira visto de entrada na Venezuela como imigrante. Viajará em meados de abril.

Ao mesmo tempo que dou graças a Deus pela graça recebida, manifesto-lhe que tanto o Pe. Teyrouzian como eu estamos certos que será uma missão difícil e cheia de incógnitas. É, porém, com muita fé na Providência que nos lançamos nessa iniciativa apostólica. Pedimos insistenteamente suas orações e dessa nossa Comunidade, especialmente dos irmãos doentes.

... Pensamos de lançar o primeiro número da revista trimestral "Vartanank", abril, maio e junho. Encarreguei o Pe. Maldjian desse trabalho. Pedimos sua colaboração com algum artigo e com notícias de sua Comunidade.

... Estamos às portas da Semana Santa quando celebraremos os últimos e importantes acontecimentos da vida de Nosso Senhor Jesus Cristo. Faço votos que toda a nossa querida Comunidade de São Paulo participe intensamente das santas celebrações para receber, assim, as graças que Cristo nos conseguiu com sua morte e ressurreição.

+ DOM VARTAN W. BOGHOSIAN

ՄԵՐ ԱՐԱԽՆՈՐԴԸ ԿԸ ԳՐԵ

Պուէնս Այրէս, 30 Մարտ 1982

... Քանի մը օր առաջ, Յովհաննէս վրդ. Թէ յրուզեանէն համելի լուրով նամակ ստացայ՝ թէ պիտի յաջողի որպէս «գաղթական» մտնել Վենեզուէլա: Ապրիլի մէջտեղները պիտի ճամբորդէ:

Այս ընդունուած շնորհին համար, Աստուծոյ շնորհ կալ ըլլալ ով հանդերձ, կը յայտնեմ թէ ինչպէս թէ յրուզեան վարդապետը, նոյնպէս ես՝ Վըստահ ենք որ դժուարին և անակնկալներով լի առաքել ութիւն մը պիտի ըլլայ: Սակայն, նախախնամութեան վրայ մեծ հաւաքով է որ առաքելական այս նախաձեռնութեան մէջ կը նետուինք: Քու և մեր այս համայնքին աղօթքները կը խնդրենք թափանձանօք, յատկապէս՝ մեր հիւանդեղայրներունք:

... ՎԱՐԴԻՆՍՍՎԲ Եռամսեայ պարբերաթեթին Ապրիլ - Մայիս Ցունիսի առաջին թիւը կը մտածենք հրատարակել: Այս զործը Մալ նեան Կ. ին յանձնեցի: Գործակցութիւնդ կը խնդրենք՝ լածով և համայնքիդ լուրերով:

... Մօտ ենք Ալազ Շաբթըւան, երբ մեր Տիրոջ Յիսուսի Քրիստոսի կեանքին վերջին եւ կարեւոր դրուագները պիտի յիշատակենք: Կո մալթեմ որ Սան Փաւլոյի մեր սիրելի համայնքը եռանդով մասնակցի սրբազնան արարողութիւններուն՝ ընդունելու համար շնորհները, զոր Յիսուս մեզի համար շահեցաւ իր մահով ու Յարութեամբ... Վարդան Եպ. Պողոսեան

ԵՍ ՄԵՌԱՅ ՔԵԶԻ ՀԱՄԱՐ ...
ԴՈՒՆ Ի՞ՆՉ ԿՎԵՆԵՍ ԻՆԾԻ ՀԱՄԱՐ

EU MORRI POR TI ...

E TU, QUE FAZES POR MIM ?

Não é possível conhecer a vida do Cristo e não se lembrar no período da Quaresma das palavras de São Paulo: "Ele me amou e imolou-se por mim".

Sim, Jesus nos amou, amou cada um de nós, um por um, separadamente.

O acontecimento de Gólgota e a Cruz são fatos históricos.

Todo cristão sincero ouve, dentro do seu coração, a voz do Cristo pregando na Cruz:

"EU MORRI POR TI ...
E TU, QUE FAZES POR MIM ?

Ninguém fica indiferente para com a pessoa que o ama. Ninguém, entre nós, pode deixar de sentir-se reconhecido para com a pessoa que se sacrifica por nós.

Sacrificar a própria vida pelo amigo é prova de amor supremo.

Jesus sacrificou a sua vida por nós, pela salvação da nossa alma.

Qual é o nosso comportamento para com o Cristo, o nosso Amigo Divino?

O que podemos responder a sua pergunta?

"EU MORRI POR TI ...
E TU, QUE FAZES POR MIM?"

Tradução : M. Ekizlerian

ԵՍ ՄԵՌԱՅ ՔԵԶԻ ՀԱՄԱՐ ...
ԴՈՒՆ Ի՞ՆՉ ԿՎԵՆԵՍ ԻՆԾԻ ՀԱՄԱՐ

Ի Ն 2 Ո՞Ի Մ Ե Ռ Ա Խ Ա Ց

- Հայերը պէտք է որ մեռնին։
Հայերը պէտք է որ ջարդուին։
Հայերը պէտք է որ ջնջուին երկրիս երեսէն,
Վծուցին մեր թշնամիները։
- = Բայց ինչո՞ւ պէտք է որ մեռնին հայերը։
Ի՞նչ է իրենց յանցանքը։
Ի՞նչո՞ւ պէտք է որ ջարդուին հայերը։
Ի՞նչ ոմիր գործած նն։
Ի՞նչո՞ւ հայերը պէտք է որ ջնջուին երկրիս երեսէն։
Ի՞նչ շարիք հասցուցած են մարդկութեան։
- Հայերը երկու յանցանք ունին, ըսին մեր թշնամիները։
Նախ իրենց Հայ ըլլալը
եւ երկրորդ ու մեծազոյն յանցանքը,
իրենց քրիստոնեայ ըլլալը։
Ուրացէք ձեր հայութիւնը, ուրացէք ձեր կրօնքը
եւ իրաւունք կունենաք ապրելու, ըսին մեր թշնամիները։
- = ՈՇ, չենք ուրանար մեր հայութիւնը, եւ ոչ ալ մեր կրօնքը,
պատասխանեցին մեր հայրերը,
եւ եթէ պէտք ըլլայ
պատրաստ ենք մեռնելու մեր ազգին համար,
զոհուելու քրիստոսի համար։
Մեր հայրերը չուզեցին ուրանալ իրենց ազգութիւնը,
որպէսզի մենք Հայ մնանք։
Անոնք չուրացան իրենց կրօնքը,
որպէսզի մենք քրիստոնեայ մնանք։
Եւ զիտէ՞ք թէ ինչ եր քաշեցին անոնք,
որպէսզի Հայ մնան, որպէսզի Քրիստոսը չուրանան։
Լսեցէք միայն սա երկու պատմութիւնները եւ պիտի իմանաք։
Հայ բժիշկ մը, Ռուբէն Սեւակ, աքսորի ճամբուն վրայ,
Կառող ջացնէ երեւելի թուրքի մը աղջիկը, որ մահամերձ էր։
Թուրքը կը կանչէ Հայ բժիշկը ու կը ըսէ։
«Ուրացիր կրօնքդ եւ կազատեմ քեզ մահէն»։
«ՈՇ», կը պատասխանէ Հայ բժիշկը։
Քիչ մը անդին տարուելով, կացինով կը կտրեն գլուխը։
Գիւղի մը մէջ, թուրքերը կը յարձակին հայերու վրայ։
Փոքրիկ տան մը սենեակին մէջ,
յիսուն հայեր կը պահպատին ու դուռը ներսէն կը կդպեն։
Երիտասարդ մը կը յաջողի փախչիլ տունէն։

Թուրքերը կը բռնեն փախչողը,
քարիւղ կը սրսկեն վրան ու կրակ կուտան։
Ահա, թէ ինչպէս մեր հայրերը չարչարուեցան ու զոհուեցան։
Քրիստոսի համար, իրենց ազգին համար։
Անոնք զոհուեցան նաեւ որպէսզի մենք
չմոռնանք մեր հայութիւնը, չուրանանք Քրիստոսը։
Եթէ մենք թոյլ գտնուինք ու չսիրենք մեր ազգն ու կրօնքը,
այն ատեն մեր թշնամին իրաւունք պիտի ունենայ ըսելու։

- Հայը պէտք է որ մեռնի, ջարդուի,
ջնջուի երկրիս երեսէն։
Որովհետեւ այն Հայը որ չի սիրեր ազգը, չի սիրեր Քրիստոսը,
արժանի չէ ապրելու։
Աստուած մեզ Հայ ստեղծած է, ուստի կուլգէ որ
այ ապրինք ու Հայ մեռնինք։
Աստուծոյ շնորհքով, քրիստոնեայ եղած ենք,
զաւակ Աստուծոյ, անդամ Ս. Եկեղեցւոյ, եղբայր Քրիստոսի
եւ ժառանգորդներ երկնքի արքայութեան։
Ի՞նչ քահատաւորութիւն է ասիկա։
Որքան անմիտ ըլլալու է մարդ,
որ այս անցաւոր կեանքին համար։
Կորսոցնէ քոլոր այս շնորհքները։
1915ին, եւ անկէ առաջ, եւ անկէ յետոյ եղած
քոլոր ջարդերուն ժամանակ, մեր հայրերը նախընտրեցին
այս անցաւոր կեանքը կորսոցնել քան Քրիստոսը ուրանալ։
Եթէ կուզենք արժանի զաւակներ ըլլալ մեր հայրերուն։
Իրենց նման պէտք է որ սիրենք մեր հայրենիքն ու կրօնքը։
Սիրած պիտի ըլլանք մեր հայրենիքը
եթէ պահենք Հայ ապրելու մեր կամքը,
սորվինք ու խօսինք մեր մայրենի լեզուն,
սիրենք զիրար, օգնենք իրարու։
Սիրած պիտի ըլլանք մեր կրօնք։
Եթէ պահենք Աստուծոյ պատուիրանները
ու կատարենք քրիստոնէական մեր պարտականութիւնները։
Ամստուած եւ հայրենիք» եղած է միշտ մեր հայրերուն նշանաբան։
Ամստուած եւ հայրենիք» թող ըլլայ նաեւ մեր նշանաբանը,
եւ այն ատեն Քրիստոս պիտի թագաւորէ
մեր սրտերուն եւ մեր հայրենիքին մէջ։
եւ այն ատեն վստահ կրնանք ըլլալ։
որ Հայը չի մեռնիք։

Նշան ծ. Վ. Քէհէեան

POR QUE DEVE MORRER O ARMÉNIO ?

- É preciso que os Arménios morram!
- É preciso que os Arménios sejam massacrados!
- É preciso que os Arménios sejam aniquilados e desapareçam da face da terra"!
sentenciaram os nossos inimigos.
- Mas, por que devem morrer os Arménios ?
Qual é a sua culpa ?
Por que devem ser massacrados os Arménios ?
Qual é o crime que cometeram ?
Por que devem os Arménios desaparecer da face da terra ?
Qual é o mal ^{que} cometeram contra a humanidade ?
- Os Arménios têm duas culpas, disseram os nossos inimigos.
Primeiro, por serem Arménios,
e segundo - culpa maior ainda - por serem cristãos.
- Negai a vossa armenidade, negai a vossa religião,
e tereis direito a viver, disseram os nossos inimigos.
- Não, não negamos a nossa armenidade, nem a nossa religião, responderam os nossos pais;
e se for preciso, estamos prontos a morrer pela nossa nação, e sacrificar-nos pelo Cristo.

Nossos pais não quiseram negar a sua origem armênia,
para que nós permanecessemos Arménios.
Eles não negaram a sua religião,
para que nós continuássemos cristãos.

Sabeis, acaso, quanto sofreram eles
para que permanecessem Arménios,
para que não negassem o Cristo ?
Ouvi só estas duas histórias e compreendereis :

Um médico armênio, Rubem Sevág, no caminho do exílio, cura a filha moribunda duma famosa personalidade turca.
O turco chama o médico armênio e diz:
" Nega a tua religião e te salvo da morte ".
" Não " responde o médico armênio.
É levado um pouco adiante e tem a cabeça cortada com um golpe de machado.
Numa aldeia, os turcos avançam sobre os Arménios.
Num pequeno quarto,
escondem-se cinquenta Arménios, e trancam a porta.
Os turcos incendeiam a casa.

Um jovem consegue fugir.
Os turcos capturam o fugitivo;
despejam petróleo nele e ateiam fogo.
Eis, portanto, como sofreram os nossos pais
e sacrificaram-se pelo Cristo e pela sua nação.
Eles sacrificaram-se também para que nós
não esquecessemos a nossa armenidade, e não negassem o Cristo.
Se afrouxarmos e não amarmos a nossa nação e nossa religião,
aí então o nosso inimigo terá o direito de dizer :
- O Armênio deve morrer, ser massacrado, desaparecer da face da terra.
- Porque o Armênio que não ama a sua nação, não amar o Cristo,
não merece viver.
Deus nos criou Arménios.
Quer Ele que vivamos e morramos Arménios.
Pela Graça de Deus, nós nos tornamos cristãos,
filhos de Deus, membros da Santa Igreja,
irmãos do Cristo e herdeiros do paraíso celeste.
Quanta sorte ! Quanta felicidade !
O homem seria estúpido demais
para perder todas estas graças por apego
a esta vida passageira na terra !
Em 1915, antes e depois daquela data,
no decurso de todos os massacres,
os nossos pais preferiram perder esta vida passageira a negar o Cristo.
Se quisermos ser filhos dignos de nossos pais,
devemos, a exemplo deles,
amar a nossa pátria e a nossa religião.
Teremos amado a nossa pátria
mantivermos a nossa vontade de viver como Armênio,
se aprendermos e falarmos a nossa língua materna,
se amarmos e auxiliarmos uns aos outros.
Teremos amado a nossa religião,
se guardarmos os mandamentos de Deus
e se cumprirmos com as nossas obrigações cristãs.
" Deus e Pátria ", foi sempre o lema de nossos pais.
" Deus e Pátria ", há de ser também o nosso lema.
Aí então vai reinar o Cristo
em nossos corações e em nossa pátria;
aí então, podemos estar certos de que
O ARMÊNIO NÃO MORRE !

Tradução: Meguerditch Ekizlerian

Mons. Nichan Kehayan

ՎԵՐԹԻՉԵՆՔ ՄԵՐ ՔՐԻՍՏՈՆԵԱՆԱՆ ՎԱՐԴԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆԸ

Շ Ն Ո Ր Հ Ք Ը

Ստեղծուած ենք ու սահմանուած՝ Աստուծոյ, մեր երկնաւոր հօր, արքայութեան ու երջանկութեան մասնակից դառնալու համար ուստի, ներկայ մեր այս կեանքին իսկական նպատակը պատրաստութիւն մին է դէպի յաւիտենական կեանք:

Յիսուս յայտնեց մեզի յաւիտենական կեանքին մամբան։ «Եթէ կուգես յաւիտենական կեանքը մտնել՝ պատուիրանները պահէ» (Մատթ. ֆթ. 17)։

Սակայն, որպէսզի կարենանք գործադրել Աստուծոյ պատուի - ուսները, պէտք ունինք Աստուծոյ օգնութեան, ԱՍՏՈՒԺՈՅ ՇՆՈՐՀԱՅ։ Շնորհը զերբնական պարզել մըն է, զոր Աստուծու կու տայ մեզի մեր հոգւոյն փրկութիւնը իրագործելու համար։

Շնորհը երկու տեսակ է։ Սրբարար եւ ներգործական։

Սրբարար Շնորհը Աստուծու կը բնակի մեր հոգւոյն մէջ և մենք կ ապրինք աստուծածային կեանքով։

Ներգործական Շնորհը Աստուծու կը ներգործէ մեր հոգւոյն մէջ և մեզ կը միէ զերբնականօրէն գործելու։ Անցողակի օգնութիւն մըն է ան, զոր Աստուծու կուտայ մեր հոգւոյն փրկութեան օգտակար գործեր կատարելու, միշտ բարին գործելու։ Լուսաւորելով մեր միտքը եւ զօրացնելով մեր կամքը։

Սրբարար Շնորհը, զոր առաջին անգամ կ ընդունինք մեր մկրտութեան օրը, ծնունդ կու տայ մեր զերբնական կեանքին։ Ամենասուրբ Երրորդութեան երեք Անձերը կը բնակին մեր հոգւոյն մէջ, մեր հոգին կը զարդարուի։ Հեղեալ, աստուծածաբանական ու բարոյական առարինութիւններով և Սուրբ հոգւոյն պարզելներով։ Սրբարար Շնորհը կը վերստանանք՝ մերգով կորսնցուցած մեր ըոլոր արդիւնքները և կարող կը դառնանք երկնքի արքայութեան արժանի գործեր ընելու։ Սրբարար Շնորհը կ ըլլանք Աստուծոյ որդեգիրները, Յիսուսի եղբայրները և Անոր ժառանգակաները։

Աստուծոյ մեզի տուած ըոլոր շնորհները և յատկապէս Սրբարար Շնորհը, Յիսուս իր կեանքին և մահուան արդիւնքներով շահած է մեզի համար։

Բարի գործերով ու առաքինի կեանքով, Սուրբ խորհուրդները ընդունելով ու աղօթքով՝ Սրբարար Շնորհը կ ամի ու կը զարգանայ մեր մէջ։ Մինչ հոգեւոր թոյլ կեանքի հետեւանքով կը տկարանայ ու մահու չափ մեղքով կը կորսուի։ Միայն անկեղծ զղումով ու խոստվանանքով կը նանք վերստին ծեռք ճգել Սրբարար Շնորհը։

Եօթը Սուրբ Խորհուրդներն ու Աղօթքը՝ Աստուծոյ Շնորհը ընդունելու միջոցներն են, որոնց մասին առանձին պիտի խօսինք։

E LEMBRANÇO-NOS DO NOSSO CATECISMO

A G R A Ç A

Somos criados e destinados para participarmos do paraíso e da felicidade de Deus, nosso Pai celestial. Portanto, a verdadeira finalidade de desta nossa vida atual é uma preparação para a vida eterna.

Jesus mostrou-nos o caminho da vida eterna : "Se quiseres entrar na vida eterna, guarda os mandamentos" (Math. XIX,17).

Entretanto, para podermos cumprir devidamente com os mandamentos de Deus, necessitamos do auxílio de Deus, da GRAÇA DIVINA.

A Graça é um dom sobrenatural que Deus nos dá para conseguirmos alcançar a salvação da nossa alma.

• Existem duas espécies de Graça : a Santificante e a Atual.

Pela Graça Santificante Deus mora em nossa alma e nós vivemos com a vida divina.

Pela Graça Atual Deus atua em nossa alma e nos orienta, impele-nos para agirmos de modo sobrenatural. É uma ajuda transitória que Deus propicia para realizarmos atos úteis à salvação da nossa alma, para fazermos sempre o bem, iluminando o nosso espírito e fortalecendo a nossa vontade.

A Graça Santificante, - que recebemos pela primeira vez no dia do nosso batismo, - é a que faz nascer em nós a vida sobrenatural. As três Pessoas da Santíssima Trindade passam a morar em nossa alma; embelleza-se a nossa alma, cobrindo-se de virtudes infusas, teológicas e morais, e de dons do Espírito Santo. Com a Graça Santífica, recuperamos todos os méritos perdidos pelo pecado, e nos tornamos aptos a realizar obras dignas da felicidade celestial. Pela Graça Santificante tornamo-nos filhos adotivos de Deus, irmãos de Jesus e Seus co-herdeiros.

Todas as graças que Deus nos deu, em especial a Graça Santificante, foi Jesus quem as ganhou para nós, com os méritos de Sua vida e de Sua morte.

Com a prática do bem e com uma vida virtuosa, recebendo os Santos Sacramentos e orando, a Graça Santificante cresce e prospera em nós; mas fenece e desaparece com o pecado mortal, em consequência duma vida espiritual frouxa e negligente. Somente por um arrependimento sincero e pela confissão podemos ter de volta a Graça Santificante.

Os sete Sacramentos e a Oração são os meios de obter-se a Graça de Deus.

Dissertaremos separadamente sobre esses Sacramentos.

Tradução : Meguerditch Ekizlerian

"O ESTUPRO DE UMA NAÇÃO"

"Em data de 24 de Abril de 1915, a História gravou um dos mais lamentáveis e vergonhosos episódios de sua existência, o calar eterno de milhares de filhos da ARMÉNIA.

Uma nação cujas raízes, seladas pela razão e direito de ocupar seu genuíno e milenar território, eram profundas o bastante, para evitar o extermínio total de seu povo.

Lamentável que o murmúrio e gemido de um milhão e meio de almas não tenha sido suficientemente alto para que o mundo os ouvisse e tomasse consciência de sua real gravidade.

Além de marcar o extermínio de uma Pátria, foi a mais cruel e insuperável matança humana, em que o barbarismo Turco põe em dúvida a suposta racionalidade que caracteriza o ser humano em suas acepções morais e psíquicas.

É vergonhoso para o mundo que um povo com tais raízes seja despojado de suas terras, mutilado em sua razão e obrigado a assistir sozinho ao desmoronamento de sua nação.

Aqui fica a opinião de um bisneto da ARMÉNIA, orgulhoso por merecer tal título, honrado por ser portador de um sobrenome cujo sufixo, há 67 anos atrás, foi exposto à submissão e à extinção total, mas que prova seu valor sobrevivendo e demonstrando, através do sucesso de seus filhos, netos e bisnetos, a injustiça que a História não narrou".

Sérgio Ricardo Hototian

AOS JOVENS ARMÉNIOS DE SÃO PAULO

Esta mensagem é especialmente dirigida a vocês :

Já estamos na 3a. geração da diáspora Armênia, estamos no momento mais difícil de nossa existência, como povo e nação.

A cada dia que passa a colônia vai perdendo, a nossa identidade, a nossa rica história milenar.

Portanto jovens armênios de São Paulo é chegada a hora de vocês fazerem algo para nossa armenidade.

Vocês me perguntarão como ? Aprender o alfabeto armênio, Conservar e escrever em armênio, Se interessar pela história e cultura de nosso povo,

E principalmente se orgulhar de sua origem.

Ser um cidadão leal ao Brasil, e ajudar o progresso desta Terra de Santa Cruz.

O pouco que fizeres para conservar e transmitir aos seus descendentes, a nossa cultura, será o bastante para dar continuidade a diáspora Armênia.

H. Hadikian

PREPARATIVOS DAS SOLENIDADES COMEMORATIVAS DE 24 DE ABRIL

A "Comissão dos Festejos Nacionais Armênios" de São Paulo organizada com a participação de todas as agremiações armênias (nacionais, educacionais, beneficentes e patrióticas) sob a presidência dos chefes espirituais das três comunidades religiosas está preparando as solenidades dos MARTIRES ABRILIANOS.

MARIE LOUISE OUNDJIAN

Enviada em missão em Moçambique da parte de UNICEF, no mês de janeiro, Marie Louise Oundjian foi vítima de um acidente automobilístico em Suazilândia (África do Sul) no dia 13 de fevereiro deste ano; e no dia 25 de fevereiro, rendeu sua alma a Deus. O sepultamento deu-se em São Paulo, no dia 13 de março.

Sobre esta moça abnegada e dedicada ao seu próximo, o seu cunhado, Sr. Roque dá o seguinte testemunho :

Mari Louise nasceu na França, de pais Armênios. Veio ao Brasil ainda criança e aqui fez os estudos. Como era uma pessoa simples, alegre, bondosa e extrovertida - além de aluna dedicada aos estudos - foi uma filha, irmã e amiga exemplar.

Partiu para os Estados Unidos com 21 anos de idade. Durante vários anos se dedicou a divulgação da cultura Francesa na "Maison Française", da Universidade de Nova York.

A vontade de participar ativamente no desenvolvimento social de países do terceiro mundo a levou a ingressar na Unicef, órgão das Nações Unidas que ampara e auxilia crianças e mães abandonadas e famintas, consequências da guerra e fome. Marie Louise tinha a certeza que esta era a sua missão terrestre: ajudar o seu próximo, com toda a dedicação, zelo e carinho. Assim, ela dedicou os seus últimos seis anos, levando aos indefesos e desamparados - sem preconceitos de cor, classe ou religião - um pouco mais de calor humano, amor e pão. Assim ela esteve em Jamáica, Angola, Zaire e Moçambique, sempre cumprindo esta missão, com coragem e despreendimento pessoal, com toda a energia e entusiasmo e com todo o carinho e amor ao seu próximo.

Recentemente, ela disse : " Eu sou uma cidadã do Mundo ".

Marie Louise é uma cidadã do Mundo. Ela deixa lembranças a todos os que a conheceram no mundo inteiro. Ficará na memória de seus familiares e inúmeros amigos como uma pessoa alegre, cheia de vida generosa, bondosa e que só extravasava alegria, alegria de viver fazendo o Bem.

Deus a chamou, talvez prematuramente, mas a sua missão na Terra estava cumprida. Bem cumprida !

ԶՄՄԱՌՈՒԹԻՎԱՆՔԸ

Ըստ Հայկական Սովետական Հանրագիտարանին, հատոր 4. էջ 697:

ԺԱՆՀՆԱՆՔ ԿՐՈՆԱԼՈՐԱԿԱՆ ՄԵՐ ՀԱՍՏԱՏՈՒԹԻՒՆՆԵՐԸ

ԶՄՄԱՌԵԱՆ ՄԻԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆՆ ՈՒ ԻՐ ՎԱՆՔԸ

Պրագիլ պաշտօնավարող առաջին վարդապետը եղած է Զմմառեան միաբան մը. Գեր. Յակոբ Վ. Նեսիմեան (1925-1928, որի տի ժանէ յրօք 1925էն աստին, Հայ Կաթողիկէ վեց վարդապետներ պաշտօնավարած են Պրագիլի մէջ, որոնցմէ երեքը անդամ են Զմմառեան Կաթողիկոսական Հայ Միաբանութեան. Եւ սակայն քիչեր, Սան Փաւլոյի մէջ, լսած են Վերոյիշեալ Միաբանութեան անունը: Ուստի, յարմար կը նկատենք զաղափար մը տալ անոր մասին մեր ընթերցողներուն:

Աբրահամ-Պետրոս Ա. Արծիւեան Կաթողիկոս-Պատրիարքի կողուէ ծրագրուած եւ 1749ին Լիբանան հիմնուած Զմմառու վանքը օրբանը եղած է Հայ Կաթողիկէ վերանորոգ Պատրիարքութեան: Այդ թուականէն աստին; Հայ Կաթողիկէ համայնքին ան տուած է ութ Կաթողիկոս-Պատրիարք, յիսուն եպիսկոպոս եւ շուրջ հինգ հարիւր վարդապետ: Մինչեւ այսօր ալ, հակառակ Լիբանանի քաղաքական աննպաստ պայմաններուն, այնտեղ կը պատրաստուին առաքեալ վարդապետներ՝ դըրկուելու համար աշխարհի չորս ծագերուն, հուն ուր Հայ Կաթողիկէ հասարակութիւն մը կարիք ունի եկեղեցականի:

Ներկայիս Զմմառեան Միաբանութիւնն ունի ութ եպիսկոպոս եւ քառասունը էկ վարդապետ՝ զրուած Աւստրալիայէն ու Պարսկաստանէն սկսեալ՝ մինչեւ Արժանթիւն եւ Ուրուկուայի:

Զմմառու Միաբանութեան մասին գովասանքով կարտայայտուին 1911ի Ազգային Սիւնհոդոսն ու Հոռոմի Սուրբ Աթոռը:

Արդարեւ, «Գործք եւ Վճիռք 1911ին Հոռոմ գումարուած Ազգային Սիւնհոդոսին» հատորին մէջ, էջ 456-457, կը կարդանք.

«Այն հաստատութիւններուն մէջ, որոնք եկեղեցական պատանիներու դաստիարկութեան սահմանուած են եւ չափազանց շատ օգտակար ծառայութիւն մատուցած կաթողիկէութեան, եւ Պատրիարքական քուր վիճակներուն դրկած են հոգիներու փրկութեան եռանդով վառուած մարդիկ, քաղում դրուատիքով յիշատակութեան արժանի է Զմմառեան Միաբանութիւնը եկեղեցական այրերու»:

«Հուսկ ուրեմն, Հաւատոյ Տարածման Ս. Ժողովը, Յ Փետրուար 1908ին գումարած ընդհանուր ժողովին ընթացքին, մեր նուիրապետութեան փափաքին հաւանելով, այս կրօնալորներուն Միաբանութիւնը «Կրօնաւորական Հաստատութիւն Զմմառեան» անունով, կանոնապէս ընդունուած հաստատեց եւ հոչակեց իբրեւ Ս. Գահէն Ժանչցուած օրինաւոր Միաբանութիւն»:

Խսկ Կաթողինալ Աղամանեան, վանքին հիմնարկութեան երկու հարիւրամեակին առթիւ, 18 Դեկտեմբեր 1949ին, Լիբանանի ուստիոկայանէն խօսած «Զմմառու վանքը Հայ Կաթողիկէ համայնքին պատմութեան

Զմմառու վանքը կը գտնուի Պէյրութի հիւսիս-արեւմուտքը, անկէ 30 ըիլովմեթիր հեռաւորութեան վրայ, Հիբանան լեռան վրայ, ծովի մակերնսէն 950 մեթիր բարձր: Հիմնուած է 1749ին: Ունի եկեղեցի, ժառանգաւորաց վարժարան, վեհարան, աշտարակ, մատուռ, թանգարան, գրադարան, սրան: Հայ Կաթողիկէ պատրիարքութեան կեռունն է: Կը պահուի Պէյրութի, ծիւնի, Հալեպ եւ Եգիպտոս ունեցած կալ ուածներու եկամուտներով: Զմմառու վանքին թանգարանին մէջ կը գտնուի ցուցանմոյշներ հնագոյն դարերէն մինչեւ մեր օրերը: Հին դրամներու հարուստ հաւաքածոյ (Խեթական, ուրարտական, փիւնիկեան, հոռմէական, արաբական, թրքական, ինչպէս նաեւ բիւզանդական եւ լուսինեաններու շրջանի հայկական), պրոնցեայ կամ կատէ թրծուած արձանիկներ, կնիքներ (Դարեն արքայից արքայի կնիքը), սեպածիր արձանագրութիւններ (Ն. ք. ք. Բազարմանակ), եկեղեցական գանձեր (Խոյթը, շուրջառներ, մատեաններ, զաւազաններ, սկիհներու հաւաքածոյ), որոնցմէ շատերը հայկական ծեռարուեստի գործեր են: Անանձին տեղ յատկացուած է գեղանկարչական աշխատանքներու: Խաֆայէլի վերագրուող «Տիրամայրը», իտալական եւ սպանիկան գեղանկարչութեան գործեր, եւայլն թանգարանին մէջ պահուած են հայերէն ծեռագիրներուն հարուստ հաւաքածոն (շուրջ 1300, ամենահինը Միհթար Գոշի դատաստանագիրըն է) հայկական հնատիպ գրքեր: Ունի նաեւ ժամանակակից գրականութեան բաժին:

Շ. Վարսեան

«Եջ» ծառին մէջ կը ըսէր.

«Զմմառու վանքը հաստատելով, Կաթողիկոսները մտադրեցին - եւ այդ եղաւ իրենց առաջին հոգը - ունենալ պատրաստուած կղեր մը: Աթոռին, թեմերուն եւ Առաքելութեանց սպասաւորութեան համար»:

«... Զմմառու Միաբանները կը գտնենք ամէնուրեք, եռանդով առաքելական գործի լծուած»:

«... Այսօր ալ նմանապէս Զմմառու Միաբանները կը գտնուին մեր ժողովրդեան կողքին, Ամերիկայէն մինչեւ Ռուսաստան, թամնելով անոր տառապանքներն ու հազուադէպ ուրախութիւնները, նըւիրելով մանաւանդ հոգիներու փրկութեան եւ Հայ ծէսին ու լեզւին պաշտպանութեան»:

«... Զմմառու վանքը, խանձարուը Հայ Կաթողիկէ վերանորոգ Պատրիարքութեան և վարդապետանոց կղերի, եղած է նմանապէս ու կը մնայ միշտ մենաստան մը, որով հապատ է մեր ժողովուրեք»:

Conheçamos nossas instituições religiosas

A CONGREGAÇÃO DE BZÓMMAR E O SEU CONVENTO

O primeiro sacerdote armênio católico a vir ao Brasil foi um religioso de Bzómmar, Rev. Hagop Necimian (1925-1928 - Rio de Janeiro). De 1925 até esta data, seis sacerdotes armênios católicos funcionaram no Brasil, dos quais três são membros da Congregação Patriarcal Católica de Bzómmar. No entanto, são poucos, em São Paulo, os que já ouviram falar da citada Congregação. Nestas condições, achamos oportuno dar aos nossos leitores uma ideia sobre essa Congregação.

Programado pelo Katholikós-Patriarca Apraham-Bedros I Ardsivian, é fundado no Líbano, em 1749, o Convento de Bzómmar, tornando-se assim o berço do Patriarcado Armênio Católico restaurado. Daquela data em diante, Bzómmar deu ao mundo católico armênio, oito Katholikós-Patriarcas, cinquenta bispos e cerca de 500 sacerdotes. E hoje ainda, a despeito das condições políticas desfavoráveis do Líbano, são preparados no convento padres missionários que são expedidos para os quatro cantos do mundo, lá onde alguma comunidade armênia católica necessitar de sacerdote.

Nesta data, a Congregação de Bzómmar tem oito bispos e quarenta e um padres espalhados pelo mundo, da Austrália e Irã ao Uruguai e Argentina.

Sobre a Congregação de Bzómmar é com referências elogiosas que se manifestam em 1911 o Sínodo Nacional e a Santa Sé de Roma.

Com efeito, lemos às pág. 456-457 do volume "Trabalhos e Decisões do Sínodo Nacional reunido em 1911 em Roma":

"Entre as instituições dedicadas à educação religiosa de jovens e que prestaram relevantes serviços úteis à catolicidade, mandando a todas as dioceses do Patriarcado homens ardentes de entusiasmo pela salvação das almas, merece ser mencionada com muitos elogios a Congregação dos religiosos de Bzómmar".

..."Finalmente, a Sagrada Congregação da Propaganda da Fé, na Assembleia Geral de 3 de fevereiro de 1908, aquiescendo ao desejo da nossa hierarquia, confirmou a Congregação desses religiosos como canonicamente aceita, sob a denominação de "Instituição Religiosa Bzommariana", e proclamou-a como Congregação legalmente reconhecida pela Santa Sé.

E o cardeal Agagianian, por ocasião do 2º centenário de Fundação do Convento, em 18 de dezembro de 1949, dizia no discurso pronunciado na Radiodifusão Libanesa, sob o título: "O Convento de Bzómmar na história do mundo católico armênio":

"Fundando o Convento de Bzómmar, os Katholikós tiveram em

O CONVENTO DE BZÓMMAR

(Conforme a Enciclopédia da Armênia Soviética, vol. III, p.697)

O Convento de Bzómmar situa-se a noroeste de Beirut, a 30 kms. de distância, no Monte Líbano, a 950 metros de altitude. Foi fundado em 1749. Possui Igreja, Seminário, Sede Patriarcal, torre, capela, museu, biblioteca, salão. É o centro do Patriarcado Armênio Católico. É mantido pelos recursos oriundos de suas propriedades imóveis de Beirut, Djúnieh, Alepo e Egito. No museu do convento estão expostas valiosíssimas peças provenientes de séculos passados até os nossos dias. Rica coleção de moedas antigas (hititas, urartianas, fenícias, romanas, árabes, turcos, como também arménias dos períodos bizantinos e Lucínnios); estatuetas de bronze ou de terracota; carimbos (o de Záreh, rei dos reis); inscrições cuneiformes (2.000 anos antes da nossa era) tesouros eclesiásticos (mitras, casulas, livros sacros manuscritos, bastões de dignitários eclesiásticos, coleção de cálices) dos quais muitos são obras de artesãos arménios. Um lugar especial é reservado a quadros e trabalhos artísticos de pintura: a "Nossa Senhora", obra atribuída a Rafael, obras de pintura artística italianas e espanholas, etc. - Uma rica coleção de manuscritos arménios é guardada no museu (cerca de 1300, o mais antigo é o livro "Código Armênio" de Mekhitár Koch); livros arménios impressos há muito tempo. Possui igualmente uma repartição especial para a literatura contemporânea.

Tradução: Meguerditch Ekizlerian

CH. VARSIAN

mente - e aquilo foi a sua primeira preocupação - ter um clero preparado para servir a Sede, as Dioceses e as Missões".

"Em toda parte encontramos os religiosos de Bzómmar, atrelados com entusiasmo à obras apostólicas".

"Também hoje, os Padres de Bzómmar estão igualmente ao lado do nosso povo, desde a América até a Rússia, compartilhando os seus sofrimentos e suas raras alegrias, dedicando-se em especial à salvação das almas e à proteção da língua e do rito armênio".

"... O Convento de Bzómmar, berço do Patriarcado Armênio Católico restaurado e seminário do clero, foi igualmente e continua a ser sempre um monastério do qual se orgulha o nosso povo".

Tradução: M. Ekizlerian

ՈՐԻՐ ԵՆ ՍԵՐ ԽԵՆԹԵՐԸ

«Մենք կը քարոզենք խաչուած Քրիստոսը,
որ զայթակղութիւն է Հրեաներու համար
եւ յիմարութիւն՝ հեթանոսներու» (Ա. Կորնթ. Ա. 22):

Հրեաները զայթակղութիւն կը զգային
եւ Հեթանոսներն ալ խենթութիւն կը նկատէին
երբ Ս. Պողոս Յիսուսի մասին կը քարոզէր:
ի՞նչու:

Որովհետեւ հրեաները,
Մեսիան որպէս քաղաքական ազատարար կը սպասէին。
զայթակղեցան երբ զայն խաչուած տեսան:

իսկ իրենց ժամանակին
զիտութեան եւ իմաստութեան տէր հեթանոսները
երբ լսեզին Յիսուսի մեռնիլն ու յարութիւն առնելը,
խենթի տեղ դրին զայն քարոզող Պողոս Առաքեալը
եւ իրեն հետեւողները:

Եւ սակայն այս աշխարհի խենթերը ընտրեց Աստուած
ու փոխեց աշխարհի երեսը。
Փոխեց մարդկութեան պատմութեան ընթացքը
քարոզութեամբ Սուրբ Աւետարանին:

Տակաւին այսօր ալ, ոմանք խենթութիւն կը նկատեն
Յիսուսը սիրելն ու անդր հետեւիլը:
Խենթութիւն կը նկատեն
մարդիկը իբրեւ եղբայր տեսնելը,
անոնց ճետ եղբօր պէս վարուիլը:
Խենթ կը նկատեն իր ունեցածն ու կեանքը
Աստուծոյ ու մարդոց ծառայութեան համար նուիրողը:

Խենթի տեղ կը դնեն
իր ընտանիքին ու համայնքին,
իր ժողովուրդին ու հայրենիքին,
իր դպրոցին ու եկեղեցին
եւ իր նմանին համար աշխատողը:
Իմաստութիւն կը նկատեն
գողութեամբ հարստանալը,
կեղծիքով քարձրանալը,
հայույանքով վախցնելը,
լրբութեամբ ամշցնելը:
Իմաստութիւն կը նկատեն՝ այս ներկայ կեանքը վայելելը.
հանոյասիրութիւնն ու դրամամիրութիւնը,
ալ քոլամոլութիւնն ու խաղամոլութիւնը:

Ո՞ւր են մեր խենթերը,
հայ, խենթերը, Ռաֆֆիի տիպով խենթերը ...
Այս, խենթ է որ կը փնտռենք,
խնլացի խենթ:
իրենց նուիրումով ու խիզախութեամբ
աշխարհի իմաստունները շփոթութեան մատնող խենթեր:
Խենթ կը փնտռենք, որովհետեւ իմաստուններէն օգուտ չկայ:
Մեր իմաստուններ այնքան խոհեմ են,
այնքան զգուշակութիւն չկայ:
որ հազար կը չափեն մէկ կտրելու համար:
Եւ որպէսզի սխալ չկտրեն,
բնաւ չեն կտրեր ...
ուստի եւ չեն սխալիք:
Պատճառոր:
Խսանէր են ու անտարբեր ուրիշներու նկատմամբ,
միզ չեն ուզեր ընել օգտակար ըլլալու,
որպէսզի չխանգարուի իրենց հանգիստը ...
Որովհետեւ աննպատակ է իրենց կեանքը:
իրենց մտքին ու սրտին մէջ չունին ծրագիր՝
մէկը ուրախացնելու,
բան մը իրագործելու,
իրենց կեանքը արժեւորելու:
Ընկերութիւն մը յառաջ չերթար նմանօրինակ իմաստուններով:
Մեր ժողովուրդը պէտք չունի անոնց:
Անոնք վնասակար են իրեն:
Մենք պէտք ունինք Խենթերուի.
Խելացի Խենթերուի,
զիտակից Խենթերուի,
զաղափարապաշտ Խենթերուի,
իրենց ունեցածն ու կեանքը նուիրող Խենթերուի,
որոնք կրնան ժողովուրդի մը նակատագիրը փոխել՝
նման չուսաւորչի ու Մեսարոպ Մաշտոցի,
Վարդան Մամիկոնեանի ու Դաւիթ Բեկի,
Միհիթար Աքբահօր ու Անդրանիկի,
Կոմիտաս Վարդապետի ու Վաստակաշատ այնքան նոր Խենթերուի:
Ո՞ւր են մեր Խենթերը ...
իրենց ունեցածն ու կեանքը
Աստուծոյ և ժողովուրդին ծառայութեան նուիրող մեր Խենթերը.
Սուրբ Խենթերը:

Խշան ծ. Վ. Քէհէեան

ONDE ESTÃO OS NOSSOS LOUCOS

"Nós anunciamos o Cristo crucificado, que é escândalo para os Judeus e loucura para os pagãos" (I. Corint. I.22).

Os Judeus escandalizavam-se e os pagãos consideravam loucura quando São Paulo pregava a respeito de Jesus.

Por que ?

Porque os Judeus esperavam pelo Messias como um libertador político; escandalizaram-se quando o viram crucificado.

E os pagãos, donos da ciência e da sabedoria da época, ao ouvirem a morte

e a ressurreição de Jesus, consideraram louco quem pregava, o Apóstolo Paulo e os seus seguidores.

No entanto, foi Deus quem escolheu os loucos desta terra e transformou o aspecto do mundo; mudou o curso da história da humanidade, pregando o Santo Evangelho.

E hoje ainda há os que consideram loucura amar a Jesus e segui-lo.

Consideram loucura ver os homens como irmãos, comportar-se com eles como irmãos.

Consideram louco quem dedica seus bens e sua vida ao serviço de Deus e dos homens.

Tratam de louco quem trabalha para sua família e sua comunidade, seu povo e sua pátria, sua escola e sua Igreja, e seu semelhante.

Consideram sabedoria enriquecer-se roubando, elevar-se com falsidades, amedrontar com injúria, envergonhar com cinismo.

Consideram sabedoria gozar a vida presente, os prazeres e a ganância, o alcoolismo e a jogatina.

Onde estão os nossos loucos ?

Os loucos armênios,

os loucos tipo „Raffi,... Decerto, é o louco que procuramos, o louco inteligente; loucos que pela sua dedicação e coragem confundem os sábios do mundo.

Procuramos por loucos, porque nada de útil advém dos "dones da sabedoria".

Os nossos sábios são tão cautelosos, tão atenciosos, que medem mil vezes para cortar uma vez. E para que não cortam arradamente, nunca cortam ... Portanto, não erram.

A razão ?

São egoístas e indiferentes para com outros; não querem esforçar-se para se tornarem úteis, a fim de não perturbar a sua tranquilidade... Porque é sem finalidade a sua vida.

Em sua mente e seu coração, não possuem nenhum programa para alegrar alguém, para realizar algo que dignifique a sua vida.

Nenhuma sociedade progride com semelhantes sábios. O nosso povo não precisa deles.

Eles são nocivos ao povo.

Nós precisamos de LOUCOS, de LOUCOS inteligentes, de LOUCOS conscientes, de LOUCOS idealistas, de LOUCOS que dedicam seus bens e sua vida, de LOUCOS capazes de transformar o destino de um povo, como LUSSAVORITCH e MESROB-MACHDOTZ VARTAN MAMIGONIAN e TAVIT PEG, ABADE MEKHITÁR e ANTRANIG, GOMIDAS VARTABED e tantos laboriosos LOUCOS novos.

Onde estão os nossos LOUCOS ?

Os nossos LOUCOS que dedicam seus bens e sua vida ao serviço de Deus e do povo ...

Os Santos LOUCOS !

Tradução : Meguerditch Ekizlerian

Mons. Nichan Kehayan

ՄԵՐ ԼՈՒՐԵՐԸ

ՄԵՐ ԼՈՒՐԵՐԸ

ՆՈՐ ԱԿՈՒՄԲԸ ԿԸ ՇԻՆՈՒԻ

24 Փետրուարին սկսանք մեր նոր ակումբին շինութեան, որուն պաշտօնական քացումը, եթէ Աստուած ուզէ, կը ծրագրենք կատարել 27 Յունիսին, Ս.Գ.Լուսաւորչի տօնին օրը: Եկեղեցւոյ ետին գտնուող մեր հողին վրայ քարձրացող այս ակումբը պիտի ունենայ երկու հանդերձաբան-լուացաբաներ -մանչերու և աղջիկներու-փոքրիկ դեղաբան մը, «պար» մը եւ սրան մը:

ՎԻՃԱԿԱՑԱՑՈՒԹԻՒՆ Ի ՍՊԱՍ ԱԿՈՒՄԲԻՆ ՇԻՆՈՒԹԵԱՆ

Մեր ժողովրդապետական Խորհուրդի անդամները արդէն ծախելու ըսկըսած են 26 Յունիսին քաշուելիք վիճակահանութեան տոմսեր, որոնց շահը պիտի յատկացուի մեր ակումբին շինութեան:

Եթէ յորդորենք մեր համայնքին անդամները, որ քաջալերեն վերոյիշեալ ձեռնարկը, որմէ կախում ունի մեր ակումբին շինութիւնը:

ՀԱՅ ԿԱԹՈՂԻԿ ՏԻԿԱՏ ՄԻՈՒԹԵԱՆ ՆՈՐ ՎԱՐՉՈՒԹԻՒՆԸ

17 Մարտին, Հայ Կաթողիկէ Տիկնաց Միութիւնը կատարեց իր նոր Վարչութեան ընտրութիւնը՝ հետեւեալ կերպով։

Արքիկեան Վարչունի

Ձք յթուն եան էֆրացունի

Սագնեան Ասահիտ

Պապօղլ եան Հիլտա

Նաքաշեան Հեօնի

Քիւրքիպաշեան Արսինէ

Համեան Ասի

Չաքրեան Ուահիտէ

Տէրմենմեան Մարգարիտա

Վարչութեան:

Ատենապետունի

Փոխ-Ատենապետունի

Քարտուղարունի

Պանձապահունի

Եղաքերութեանց ներկայացուցիչ

Կիրակորեայ Դպրոցի հոգատար

Հանդիսութեանց պատասխանատու

Հանդիսութեանց պատասխանատու

Արդիւնաշատ գործունեութիւն

Կը մաղթենք նորակազմ

Թ է Յ Ա Ս Ե Ղ Ա Ն

Մարտ ՅՈՒՆ տեղի ունեցաւ մեր Տիկնաց Միութեան 1982ի առաջին ձեռնարկը։ Ժողովրդապետութեան հանդիսաբանին մէջ անոնք թէ յասեղան մը կազմակերպեցին, որուն մասնակցեցան շուրջ 180 հոգի։

ՊԱՏՐԱՍՏՈՒԹԻՒՆ ԱՊՐԻԼ 24Ի ՀԱՄԴԻՍՈՒԹԵԱՆՑ

Սան Փաւլոյի «Համազգային Տօնակատարութեանց Յանձնախումը» որ կազմուած է մասնակցութեամբ՝ ազգային, կրթական, քարեսմիքական եւ հայրենակցական բոլոր Հայ միութիւններէն եւ նախազահկան երեք Հայ համայնքերու հոգեւոր պետերէն, հերթական ութեամբ երեք Հայ համայնքերու պետերէն, հերթական ժողովներումարելով կը պատրաստէ ԱՊՐԻԼԵԱՆ ՍՆՀԱՏԱԿԱՆԵՐԻ ու գեկոչման հանդիսութիւնները։

NOSSAS NOTÍCIAS NOSSAS NOTÍCIAS

EM CONSTRUÇÃO O NOSSO VESTIÁRIO

Em 24 de fevereiro iniciamos a construção do nosso vestiário cuja inauguração está prevista, se Deus quiser, para o dia 27 de junho, por ocasião dos festejos de São Gregório Iluminador. O vestiário que está sendo construído no terreno dos fundos da nossa igreja, terá duas divisões (para moços e para moças), um pequeno Pronto Socorro, um bar e uma sala.

RIFA EM BENEFÍCIO DA CONSTRUÇÃO DO VESTIÁRIO

Os membros do Conselho Administrativo Paroquial já estão colocando as rifas, cujo sorteio se dará no dia 26 de junho, com a Extração da Loteria Federal. A renda das rifas reverterá em benefício da construção do vestiário.

Aconselhamos os membros da nossa comunidade a encorajarem esta iniciativa, da qual depende aquela construção.

NOVA DIRETORIA DA SOCIEDADE DAS DAMAS ARMÉNIAS CATÓLICAS

Em 17 de março, realizou-se a eleição da Nova Diretoria da Sociedade das Damas Arménias Católicas, assim constituída:

Abrikian	Vartuhi	Presidenta
Zeitunlian	Efrazuhi	Vice-Presidenta
Sazdjian	Anahid	Secretária
Baboghluiian	Hilda	Tesoureira
Nakashian	Leonie	Relações Públicas
Tchakerian	Wahide	Diretora Social
Dermendjian	Margarida	" " " " "
Kurkdjibachian	Arsiné	Assistente da Escola Dominical
Hadjian	Ani	" " " " "

CHÁ BENEFICIENTE

Em 30 de março, a nossa Sociedade das Damas realizou a sua primeira atividade social do ano, com um "Chá Beneficiente", com a participação de cerca de 180 pessoas.

OMISSÃO

Por um lapso, deixou de ser noticiada em nosso número anterior a recepção oferecida pelo casal Sr. Garabed e Sra. Vartuhi Abrikian, em 19 de dezembro de 1981, a S. Beatitude Katholikós-Patriarca acompanhado de SS. EE. Vartan Boghossian e Dom Nersés Setian, Mons. Manuel Batakian e do nosso Pároco.

ACONTECIMENTOS SOCIAIS DA COMUNIDADE

A partir de 1º de janeiro até 31 de março de 1982

BATISMOS - Com alegria registramos os nomes das crianças batizadas.

- 1.- DANILO GEORGE, filho de Jorge Hovhannes Arakelian e de Vera Lúcia Macario Arakelian.
- 2.- HENRI, filho de Hovnan Ustabachian e de Rose Marie Mouradian.
- 3.- RAFAEL, filho de Samuel Klatchoian e de Denise Assenção Klatchoian.
- 4.- ANA CAROLINA, filha de Paulo Roberto Terzian e de Lucy Bernardes Terzian.
- 5.- MARIA LUCIA, filha de Hamparsum Nazar Arakelian e de Khatun Kahfedjian.

NOIVADO - Parabenizamos o noivado de nossos jovens:

Paulo Antônio Scheremeta e Cristina Kherlakian 03/01/82

CASAMENTOS - Uniram-se com Sacramento do Matrimônio nossos jovens:

1.- Edson Bettencourt	e Rosani Kassardjian	09/01/82
2.- Eduardo Tadeu Boghossian	e Cristina Muro Borba	22/01/82
3.- Antônio Baboghlian	e Maria Helena da Silva	23/01/82
4.- Minas José Maldjian	e Telma Santana Azevedo	20/03/82

FALECIMENTOS - Manifestamos nosso profundo pesar aos familiares de nossos falecidos.

1.- Georges Fouad Kherlakian	25-01-82
2.- Youssef Fernezlian	28-01-82
3.- Paulo Janikian	07-02-82
4.- Marie Louise Oundjian	25-02-82

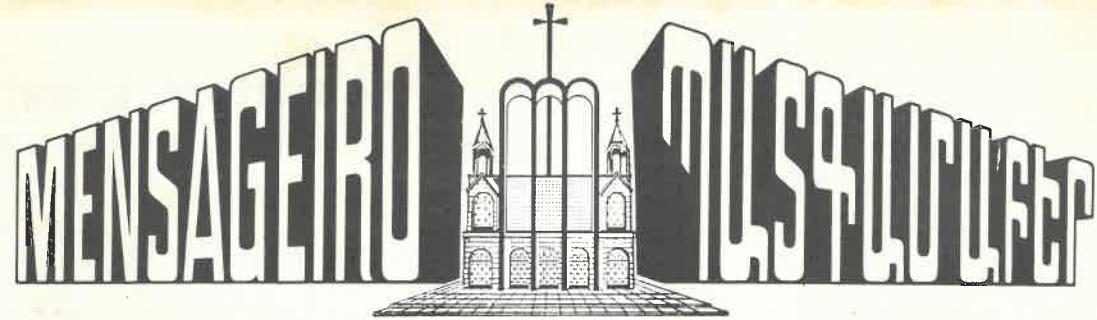
PRIMEIRA EUCARISTIA

Já teve início o preparo das crianças para receberem a Primeira Eucaristia. Invocamos aos nossos fieis que tragam e inscrevam o quanto antes possível, seus filhos para que em fins de novembro ou princípios de dezembro eles estejam espiritualmente aptos para receber JESUS em seus corações.

NOSSA ESCOLA DOMINICAL

Comunicamos aos nossos prezados irmãos que desde o dia 14 de março teve início a Escola Dominical.

A Escola Dominical tem início às 9,00 hrs. e término às 12,00.

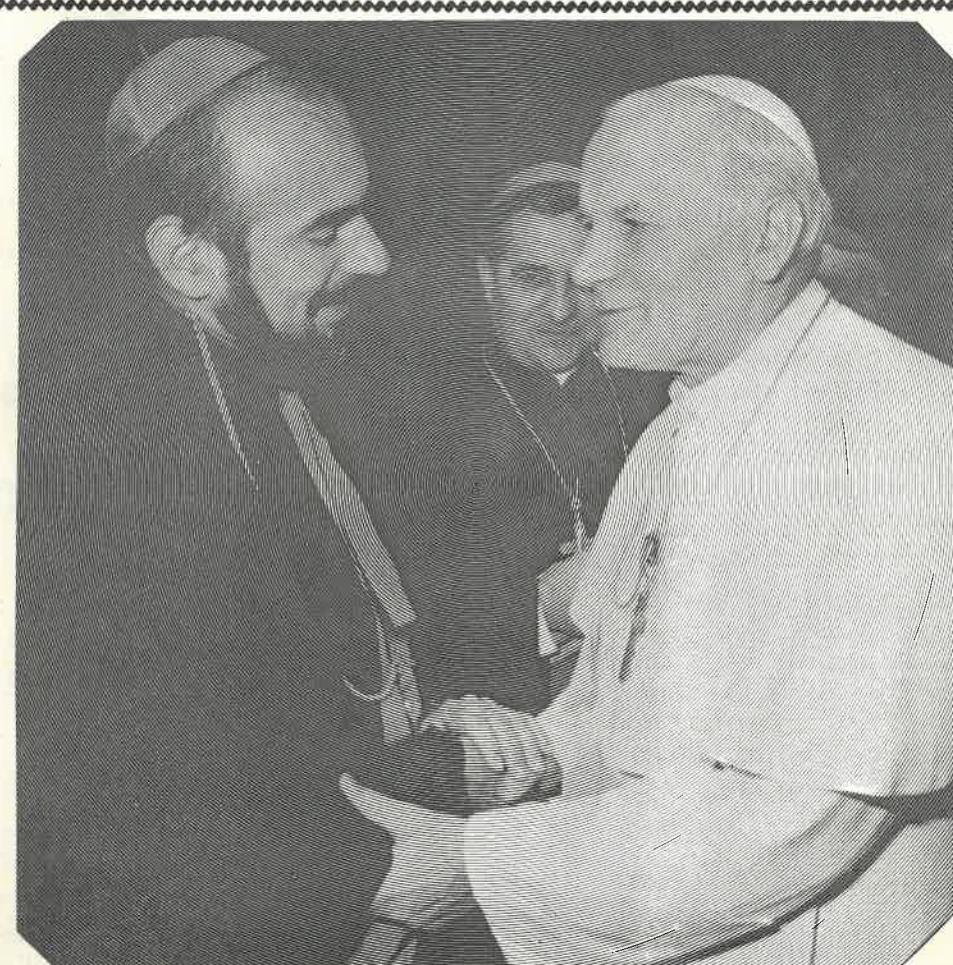
BOLETIM DA PARÓQUIA ARMÊNIA CATÓLICA

SÃO PAULO-BRASIL

ANO I

Nº 4

JAN/FEV/MARÇO 1982

DOM VARTAN BOGHOSIAN COM O PAPA JOAO PAULO II